

Dzieje Apostolskie

Rozdział 13

Zbór w Antiochii

1. W Antiochii, w tamtejszym zborze, byli prorokami i nauczycielami: Barnaba i Symeon, zwany Niger, i Lucjusz Cyrenejczyk, i Manaen, który się wychowywał razem z Herodem tetrarchą, i Saul. 2. A gdy oni odprawiali służbę Pańską i pościli, rzekł Duch Święty: Odłączcie mi Barnabę i Saula do tego dzieła, do którego ich powołałem. 3. Wtedy, po odprawieniu postów i modlitwy, nałożyli na nich ręce i wyprawili ich.

Barnaba i Saul na Cyprze

4. A oni, wysłani przez Ducha Świętego, udali się do Seleucji, stamtąd zaś odpłynęli na Cypr, 5. A gdy przybyli do Salaminy, zwiastowali Słowo Boże w synagogach żydowskich; mieli też z sobą i Jana jako pomocnika. 6. Przeszedłszy całą wyspę aż do Pafos, spotkali pewnego czarnoksiężnika, fałszywego proroka Żyda, imieniem Bar-Jezus, 7. Który należał do otoczenia prokonsula Sergiusza Pawła, człowieka rozumnego. Ten, przywoławszy Barnabę i Saula, pragnął posłuchać Słowa Bożego. 8. Lecz wystąpił przeciwko nim czarnoksiężnik Elymas, tak bowiem brzmi w tłumaczeniu jego imię, starając się odwrócić prokonsula od wiary. 9. A Saul, zwany też Pawłem, napełniony Duchem Świętym, utkwiał w nim wzrok 10. I rzekł: O, pełny wszelkiego oszukaństwa i wszelkiej przewrotności, synu diabelski, nieprzyjacielu wszelkiej sprawiedliwości! Nie zaprzestaniesz ty wykrzywiać prostych dróg Pańskich? 11. Oto teraz ręka Pańska na tobie, i będziesz ślepy, i do pewnego czasu nie ujrzysz słońca. I natychmiast ogarnęły go mrok i ciemność, a chodząc wokoło, szukał, kto by go prowadził za rękę. 12. Wtedy prokonsul, ujrawszy, co się stało, uwierzył, będąc pod wrażeniem nauki Pańskiej.

W Antiochii Pizydyjskiej Paweł przemawia do Żydów

13. A Paweł i jego towarzysze, odpłynawszy z Pafos, przybyli do Perge w Pamfilii; Jan zaś, odłączywszy się od nich, wrócił do Jerozolimy. 14. A oni z Perge powędrowali dalej i dotarli do Antiochii Pizydyjskiej. A w dzień sabatu weszli do synagogi i usiedli. 15. Po odczytaniu ustępów z zakonu i proroków, zwrócili się do nich przełożeni synagogi, mówiąc: Mężowie bracia, jeżeli macie coś do powiedzenia ku zbudowaniu ludu, mówcie. 16. Powstał więc Paweł, skinął ręką i rzekł: Mężowie izraelscy i wy, którzy się Boga boicie, posłuchajcie! 17. Bóg tego ludu izraelskiego wybrał sobie naszych ojców i na obczyźnie w ziemi egipskiej wywyższył lud, i mocarnym ramieniem wywiódł go z niej, 18. I przez lat około czterdziestu cierpliwie znosił ich na pustyni; 19. I wytępił siedem narodów z ziemi kanaanejskiej, i dał im ziemię ich w dziedzictwo 20. Na około czterysta pięćdziesiąt lat. A potem dał im

sędziów, aż do proroka Samuela. **21.** Potem zażądali króla i Bóg dał im Saula, syna Kiswa, męża z pokolenia Beniamina, który panował czterdzieści lat; **22.** A gdy go odrzucił, powołał im na króla Dawida i wystawił mu świadectwo w słowach: Znalazłem Dawida, syna Jessego, męża według serca mego, który wykona całkowicie wolę moją. **23.** Z jego to potomstwa zgodnie z obietnicą wywiódł Bóg Izraelowi Zbawiciela, Jezusa, **24.** Przed którego przyjściem Jan zwiastował chrzest upamiętania całemu ludowi izraelskiemu. **25.** Gdy Jan był bliski końca swojej misji, powiedział: Nie jestem tym, za kogo mnie uważacie; ale oto idzie za mną Ten, którego sandałów nie jestem godzien rozwiązać u stóp jego. **26.** Mężowie bracia, synowie rodu Abrahamowego, i ci wśród nas, którzy się Boga boją, nam to została posłana wieść o tym zbawieniu. **27.** Mieszkańcy Jerozolimy bowiem i ich przełożeni nie poznali go i przez skazanie go wypełnili słowa proroków, czytane w każdy sabat, **28.** Choć nie znaleźli nic, czym by zasługiwał na śmierć, zażądali od Piłata, aby był stracony. **29.** Kiedy zaś wykonali wszystko, co o nim napisano, zdjęli go z drzewa i złożyli w grobie. **30.** Lecz Bóg wzbudził go z martwych; **31.** Przez wiele dni ukazywał się On tym, którzy razem z nim przyszli z Galilei do Jerozolimy; oni to teraz są jego świadkami wobec ludu. **32.** I my zwiastujemy wam dobrą nowinę. Tę obietnicę, którą dał ojcom, **33.** Wypełnił teraz Bóg dzieciom ich przez wzbudzenie nam Jezusa, jak to napisano w psalmie drugim: Synem moim jesteś, Dzisiaj cię zrodziłem. **34.** A że go wzbudził z martwych, aby już nigdy nie uległ skażeniu, powiedział to tak: Dał wam święte rzeczy Dawidowe, rzeczy pewne. **35.** Dlatego i na innym miejscu mówi: Nie dopuścisz, by święty twój oglądał skażenie. **36.** Dawid bowiem, gdy wykonał służbę, jaką mu wyroki Boże za jego pokolenia wyznaczyły, zasnął, został przyłączony do ojców swoich i oglądał skażenie; **37.** Lecz Ten, którego Bóg wzbudził, nie oglądał skażenia. **38.** Niechże więc będzie wam wiadome, mężowie bracia, że przez tego zwiastowane wam bywa odpuszczenie grzechów **39.** I że w nim każdy, kto wierzy, bywa usprawiedliwiony w tym wszystkim, w czym nie mogliście być usprawiedliwieni przez zakon Mojżesza. **40.** Baczcie więc, aby na was nie przyszło to, co powiedziano u proroków: **41.** Patrzcie, szydery, zdumiewajcie się i przepadnijcie, Bo dokonuję dzieła za dni waszych, Dzieła, któremu nigdy nie uwierzycie, Gdy ktoś wam o nim opowiadać będzie. **42.** A gdy opuszczali synagogę, prosili ich, aby w następny sabat opowiedzieli im znowu o tych sprawach. **43.** Kiedy zaś zgromadzeni w synagodze się rozeszli, poszło wielu Żydów i nabożnych prozelitów za Pawłem i Barnabą, którzy z nimi rozmawiali i nakłaniali ich, aby trwali w łasce Bożej.

Paweł i Barnaba zwracają się do Pogan

44. A w następny sabat zebrało się prawie całe miasto, aby słuchać Słowa Bożego. **45.** A gdy Żydzi ujrzeni tłumy, ogarnęła ich zazdrość, i bluźniąc sprzeciwiali się temu, co mówił Paweł. **46.** Wtedy Paweł i Barnaba odpowiedzieli odważnie i rzekli: Wam to najpierw miało być opowiadane Słowo Boże, skoro jednak je odrzucacie i uważacie się za niegodnych życia wiecznego, przeto zwracamy się do pogan. **47.** Tak bowiem nakazał nam Pan: Ustanowiłem cię światłością dla pogan, Abyś był zbawieniem aż po

krańce ziemi. **48.** Poganie słysząc to, radowali się i wielbili Słowo Pańskie, a wszyscy ci, którzy byli przeznaczeni do życia wiecznego, uwierzyli. **49.** I rozeszło się Słowo Pańskie po całej krainie. **50.** Żydzi zaś podburzyli pobożne i dostojne niewiasty oraz wybitne osobistości w mieście i wzniecili przeciw Pawłowi i Barnabie prześladowanie, i wypędzili ich ze swego okręgu. **51.** A oni, otrząsnąwszy na nich proch z nóg swoich, poszli do Ikonium, **52.** Uczniowie zaś byli pełni radości i Ducha Świętego.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01